यणाः । तत्वा चैनोपनायन्तु स्ट हीत्वा च जलाञ्च-विद्या नमो नारायणायेति चादित्वं चानलोकयेत् । यावन्तो विन्द्वः केचित् पतन्यञ्जावतो जवात् । ताव-दर्भवण्डकाणि व्यर्गलोके सहीयते । तथैव तकां दाः द्यापां कत्वा कर्म यणादिधि । पायकुरैचैव एत्पेन्तु स्ट गैनेन्द्रेच पूपनैः । य एवं कारयेद्वूमे ! तस्वािष प्रमुख यां गतिस् स्वािट ।

विष्यु झ तं अविष्यपुर दादश्यां विष्यु विदेश वर्दरा वि लयी भनेत्। पूज्यच पर्वश्वीकानां यथा गोपति-नाबरः । नोपितः स्था नोबरो नेमर्रासुर्यस स गोपतिगोकरो विष्युः "सूत्रकनाः सर्वज्ञाभिरक्षः भन्नाच कीर्त्तिताः। पूर्वेदत् ध्रम्राथम्बः कर्णव्यस तिची चरः । नक्षपुष्णोप हारेच वया यक्ति विधीयते । युजारंशाचीन याचीन सतायित सदमदा। बाज्य-धारासचिद्रिय दिधशीराश्वमाथियैः पूर्वेश्विमवदो कीन कतः यान्तिन चेतवाँ। यतन् वर्त वैश्वानरप्रतिः बद्दानवद्यास्त्रीयम्। प्रश्चुः "दादश दादशीर्यस् स-माय्योगोवचैर्नरः। गीवतमं कावनं विप्रातक्षेत्रेक्षात्रः। करं घट्मवात्रीति दिष्णु अतिमदं स्टतस् । दिल्यु-भर्तीतरे "विष्कुत्रतिनित स्वातं दि भेतं विष्णुना अ-बस् । पोषशुक्षदितीवाटि कला नामचत्रस्यस् । पण् काबवारचप्रावं कक्कीवात् परमं जतम् । पूर्वं विद्वा-चंबै: ज्ञानं ततः सन्वतिनैः स्तम् । वचवाच हती-वे अक्रि वर्शी कथ्या ततः परस् । नाम्का कथ्याच्युता ख्येन तथा तं तेन प्रवेत्। तथेद च चतुर्वे रिक्र कृषीकेशं च तेशवस् । देवसभ्यक् उष्मेच यह भूपात्र्वेपनैः। चनुकातच बाबेन्दीर्ददाद्यां समाक्तिः। पुत्रः पत्रैः कतीवीय सर्वधान्यीय भक्तितः। दिनक्रमेख चैतानि चन्द्रनामानि मौसीयेत । यत्री चन्द्रः यथाक्ष्य निधा-पतिरिति अनात्। नक्तं भुकीत चततं दावितवित चन्द्रमाः। पाकाकृते न मुक्तीत अतमक्रमवाक्युमे !। थवं वर्षेषु नावेषु व्योजालोग सथितात ! । कर्णाव्यं वे त्रतन्ते हं दितीबाद्यत्रद्तिन । विषाय टक्कियां ददार पश्चमा त व्यक्ति।। इवं समायशेका सेः मङ्भिः अधमगारचन । गारचानी च देवसा प्रीचनं भक्तितः खुमै:। बचावस्त्रा द कर्तक विकशाद विश्वतीत्। खाबाकादिवितीवास वस्वावेच सप्रोधन !। पार्यं वे स्पाल्यास मुस्ताख समादण् ।

हम्दतं पश्चतः कार्त्तिकां को हवीत्सर्गं अला नक्तं व-माचरेत्। वैन्यवं पदनवात्रीति स्ववतिर्वं स्वतस्' ! बेदवर्त विष्णु धर्मीकरे 'दर्मन्वत् प्रवश्चानि चत्रम् कि इत-न्तव। विद्याकामेन यत्कार्यः नरेष सुविष्यिता। विषः-स्वानं नरः हत्वा हतस्यवेदपूलनः । स्वादं स्य्वा-द्वित्वं मासदयमतन्द्रतः । चैतादारभ्य धर्मेत्र ! नित्वं नक्ताथनी भनेत्। ततो ऋपवर ! माप्ते ज्वाहस्य चर-मेऽइति । वाकायुगं डिरच्यच तथा धेतुं प्रतिख्तिीम् । इतपूर्व कांद्यपालं यहिरस्टन्तु द्विचाम्। खाषादा॰ दिषु नायेषु यजुर्वेदव्रतं चरेत्। चात्रिनादिष् नायेषु यामवेदझतं चरेत्। तवावर्वझत नाम पौषादिषु विधीयते । सर्वेषु सर्वं कर्तव्यक्तावेदव्यक्तीर्कितम् । वेदालानी वासुदेवस्य पूजां कत्वा नरो दाद्यवत्सराणि। विष्योचीकं वाति लोकैविशिष्टं विष्कृ प्राप्ते वर्षदुः खं जहाति"। वेदपङ्चार्थं वेद्वतं विधानपा॰ हस्यस्। बेम्याव्रतं पद्मपु॰ 'बायाध्यन्यत् व्रतं सम्बन् उपदेन्यामि तस्यतः। व्यविचारेच सर्वीभरसृष्टेयद्य तत् पुनः। संसारी तराचाया समतहे द्विदो विद्वः। यदा स्वर्धादने इसः पुष्रोऽवाच पुनर्वछः । भवेत् सर्वे विश्वीक्षानं सस्य-क्रारी समाचरेत्। तदा पद्यरक्षांय सद्भिषानिष्टे-भारते। अर्थवेत् प्रयहरीकाश्चमनङ्गर्शाप कीर्त्तनम्। तकादिमाव दातवां कृष्ट्यः ग्रीयतासित । बधेष्टाः इारभुम्नक्तं तमेव दिक्षत्तनम् । रखर्वं वाषदेवीऽय-भिति चिसेन धारतेत्। बहुवद्श्राति विशेष्ट्रसत्तत् बुर्जात् विचासिनी । सर्वाभावेन चाळावमधेरेत् चित-भाषिणी। एवनादिलवारेच वहा तरुव्रतमाचरेत्। तराषुवप्रसादानादि, यावनावास्त्रयोदय। ततस्रवोदये मासि संवामी तथा कामिनी। विवयोषकारै युक्तां बंद्य दद्यादिवच्चाम्। वीपधानवविश्वास कासरावरधां श्वमास् । दीयकोषानक्षाम् पाद्रमास्तरं द्वास्त् । सप-लीवनवस्त्राय नेम छल।कुनीयकैः। छच्छायकौः सकटकै॰ पू पनास्यात् केषनैः । कानदेवं अपत्नीकं ग्रुष्ट्रज्ञाभोपरि-खितम्"। कानदेवक्ष्यन्तु बदनलबोदयीव्रतीक्रं विश्वे-यम्। "ताबाणात्रायनगतं चैनछत्रपटाहतम् सुकांधा-मालनोपेत्रसिष्ट्रक्षमन्त्रसम् । इद्याद्ययोक्तर्विधना सचैकां मां चयांकानीस्"।

त्रैतरचीअतं सविष्योत्तरे 'क्यादशी तिथः कन्ता नार्गजीर्जनता ऋष । । तामाकादा नरः वस्त्रच न्दश्चीः